

¹وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، ²قُلْ لِهَارُونَ وَبَنِيهِ وَجَمِيعِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، هَذَا هُوَ الْأَمْرُ الَّذِي يُوصِي بِهِ الرَّبُّ، ³كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَذْبَحُ بَقْرًا أَوْ عِزْمًا أَوْ مِعْزَى فِي الْمَحَلَّةِ، أَوْ يَذْبَحُ خَارِجَ الْمَحَلَّةِ، ⁴وَالْيَ بَابِ خِيَمَةِ الْإِجْتِمَاعِ لَا يَأْتِي بِهِ لِيُقَرَّبَ قُرْبَانًا لِلرَّبِّ أَمَامَ مَسْكَنِ الرَّبِّ، يُحْسَبُ عَلَى ذَلِكَ الْإِنْسَانِ دَمٌ، قَدْ سَفَكَ دَمًا. ⁵فَيُقَطَّعُ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ مِنْ شَعْبِهِ. ⁶لِكَيْ يَأْتِيَ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَذْبَحُونَهُمُ الَّتِي يَذْبَحُونَهَا عَلَى وَجْهِ الصَّخَرَةِ وَيُقَدِّمُونَهَا لِلرَّبِّ إِلَى بَابِ خِيَمَةِ الْإِجْتِمَاعِ إِلَى الْكَاهِنِ، وَيَذْبَحُونَهَا دَبَائِحَ سَلَامَةٍ لِلرَّبِّ. ⁷وَيُرْسُ الْكَاهِنُ الدَّمَ عَلَى مَذْبَحِ الرَّبِّ لَدَى بَابِ خِيَمَةِ الْإِجْتِمَاعِ، وَيُوقِدُ الشَّحْمَ لِرَائِحَةِ سُرُورٍ لِلرَّبِّ. ⁸وَلَا يَذْبَحُوا بَعْدَ دَبَائِحِهِمْ لِلْيَهُوسِ الَّتِي هُمْ يَزْنُونَ وَرَاءَهَا. قَرِيبَةً دَهْرِيَّةً تَكُونُ هَذِهِ لَهُمْ فِي أَجْبَالِهِمْ. ⁹وَيَقُولُ لَهُمْ، كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَمِنْ الْغُرَبَاءِ الَّذِينَ يَنْزِلُونَ فِي وَسْطِكُمْ يُضَعِدُ مُحَرَقَةً أَوْ دَبِيحَةً ¹⁰وَلَا يَأْتِي بِهَا إِلَى بَابِ خِيَمَةِ الْإِجْتِمَاعِ لِيَصْنَعَهَا لِلرَّبِّ، يُقَطَّعُ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ مِنْ شَعْبِهِ. ¹¹وَكُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَمِنْ الْغُرَبَاءِ النَّازِلِينَ فِي وَسْطِكُمْ يَأْكُلُ دَمًا، أَجْعَلْ وَجْهِي ضِدَّ النَّفْسِ الْآكِلَةِ الدَّمَ وَأَقْطَعْهَا مِنْ شَعْبِهَا، ¹²لَآنَّ نَفْسَ الْجَسَدِ هِيَ فِي الدَّمَ، فَأَنَّا أَعْطَيْنَاكُمْ إِيَّاهُ عَلَى الْمَذْبَحِ لِلتَّكْفِيرِ عَنْ تُفُوسِكُمْ، لَآنَّ الدَّمَ يُكْفِّرُ عَنِ النَّفْسِ. ¹³لِذَلِكَ قُلْتُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، لَا تَأْكُلْ نَفْسٌ مِنْكُمْ دَمًا، وَلَا يَأْكُلِ الْغَرِيبُ النَّازِلُ فِي وَسْطِكُمْ دَمًا. ¹⁴وَكُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَمِنْ الْغُرَبَاءِ النَّازِلِينَ فِي وَسْطِكُمْ يَضْطَاطُ صَيْدًا، وَخِشًا أَوْ طَائِرًا يُؤْكَلُ، يَسْفِكُ دَمَهُ وَيُعْطِيهِ بِالتُّرَابِ. ¹⁵لَآنَّ نَفْسَ كُلِّ جَسَدٍ دَمُهُ هُوَ بِنَفْسِهِ. فَقُلْتُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، لَا تَأْكُلُوا دَمَ جَسَدٍ مَا، لَآنَّ نَفْسَ كُلِّ جَسَدٍ هِيَ دَمُهُ. كُلُّ مَنْ أَكَلَهُ يُقَطَّعُ. ¹⁶وَكُلُّ إِنْسَانٍ يَأْكُلُ مَيْتَةً أَوْ قَرِيسَةً، وَطَيِّبًا كَانَ أَوْ غَرِيبًا، يَغْسِلُ ثِيَابَهُ وَيَسْتَجِمُّ بِمَاءٍ، وَيَبْقَى تَجَسًّا إِلَى الْمَسَاءِ ثُمَّ يَكُونُ طَاهِرًا. ¹⁷وَإِنْ لَمْ يَغْسِلْ وَلَمْ يَرَحُضْ جَسَدَهُ يَحْمِلُ دَنِيَّةً.

¹Und der HERR redete mit Mose und sprach: ²Sage Aaron und seinen Söhnen und allen Kindern Israel und sprich zu ihnen: Das ist's, was der HERR geboten hat. ³Welcher aus dem Haus Israel einen Ochsen oder Lamm oder Ziege schlachtet, in dem Lager oder draußen vor dem Lager, ⁴und es nicht vor die Tür der Hütte des Stifts bringt, daß es dem HERRN zum Opfer gebracht werde vor der Wohnung des HERRN, der soll des Blutes schuldig sein als der Blut vergossen hat, und solcher Mensch soll ausgerottet werden aus seinem Volk. ⁵Darum sollen die Kinder Israel ihre Schlachttiere, die sie auf dem freien Feld schlachten wollen, vor den HERRN bringen vor die Tür der Hütte des Stifts zum Priester und allda ihre Dankopfer dem HERRN opfern. ⁶Und der Priester soll das Blut auf den Altar des HERRN sprengen vor der Tür der Hütte des Stifts und das Fett anzünden zum süßen Geruch dem HERRN. ⁷Und mitnichten sollen sie ihre Opfer hinfort den Feldteufeln opfern, mit denen sie Abgötterei treiben. Das soll ihnen ein ewiges Recht sein bei ihren Nachkommen. ⁸Darum sollst du zu ihnen sagen: Welcher Mensch aus dem Hause Israel oder auch ein Fremdling, der unter euch ist, ein Opfer oder Brandopfer tut ⁹und bringt's nicht vor die Tür der Hütte des Stifts, daß er's dem HERRN tue, der soll ausgerottet werden von seinem Volk. ¹⁰Und welcher Mensch, er sei vom Haus Israel oder ein Fremdling unter euch, irgend Blut ißt, wider den will ich mein Antlitz setzen und will ihn mitten aus seinem Volk ausrotten. ¹¹Denn des Leibes

Leben ist im Blut, und ich habe es euch auf den Altar gegeben, daß eure Seelen damit versöhnt werden. Denn das Blut ist die Versöhnung, weil das Leben in ihm ist.¹² Darum habe ich gesagt den Kindern Israel: Keine Seele unter euch soll Blut essen, auch kein Fremdling, der unter euch wohnt.¹³ Und welcher Mensch, er sei vom Haus Israel oder ein Fremdling unter euch, ein Tier oder einen Vogel fängt auf der Jagd, das man ißt, der soll desselben Blut hingießen und mit Erde zuscharren.¹⁴ Denn des Leibes Leben ist in seinem Blut, solange es lebt; und ich habe den Kindern Israel gesagt: Ihr sollt keines Leibes Blut essen; denn des Leibes Leben ist in seinem Blut; wer es ißt, der soll ausgerottet werden.¹⁵ Und welche Seele ein Aas oder was vom Wild zerrissen ist, ißt, er sei ein Einheimischer oder Fremdling, der soll sein Kleid waschen und sich mit Wasser baden und unrein sein bis auf den Abend, so wird er rein.¹⁶ Wo er seine Kleider nicht waschen noch sich baden wird, so soll er seiner Missetat schuldig sein.